

O NÁS ,O VÁS, O ŠKOLE

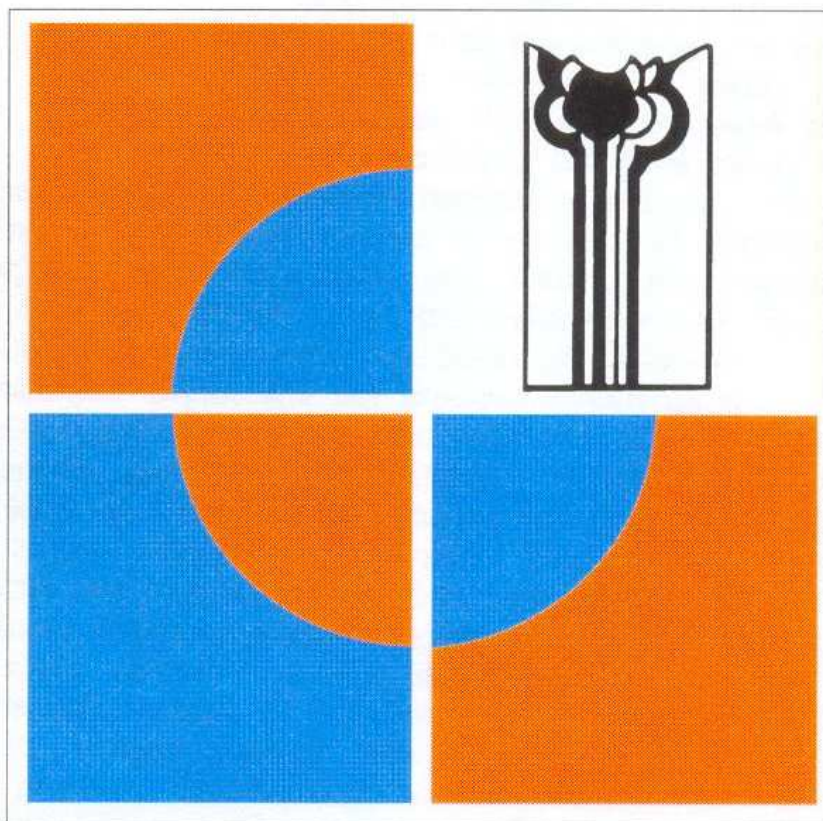
Školský časopis pri Základnej škole, Ul. kpt. Nálepku Nové Mesto nad Váhom

Ročník V.

Rok: 2000
2001

Číslo:

I
2

REPORTÁŽE, ROZPRÁVANIA, PRÍBEHY,
BÁSNE, KRÍŽOVKY, HOROSKOPY, VÝTVARNÉ
PRÁCE, INZERÁTY, VTIPY A INÉ

Redakčná rada: PaedDr. Vladimír Kollár,
D. Kotleba 6.c, B. Čačíková 6.c, A. Čillíková 8.c,
Z. Balážová 8.c, J. Baranovičová 8. c, M. Gálik 8.c
M. Gábor 8.c, Z. Donková 8.c, L. Krajčovicová 8.c
N. Michalková 8.c, A. Zelko 9.b, M. Gavendová 9.c
M. Hájková 9.c, M. Starovič 9.c

Grafická úprava: Jozef Bezák, prom. fyzik
Jazyková úprava: Mgr. Ľuba Šelepáková

Naša škola bude mať 40 rokov – 2.časť

Opäť sme strávili pár chvíľ sediac nad kronikami školy. Na rozdiel od minulého čísla sme sa rozhodli nazrieť viac do útrobov školy.

Najviac ma zaujala divadelná činnosť, lebo sa sama venujem divadlu. Prvá divadelná hra vôbec bola hra Zlatá panna, ktorú napísal J.Pitoňák. Táto hra sa dostala do okresného kola ochotníckych divadelných súborov. Ďalej sme naďabali na hru, ktorá zožala veľký úspech, a to hra Jolana a 8.b. Skúšky čerta Belinka - to je názov ďalšej hry, ktorú napísala Z.Harynová. Ak ste i vy boli účastníkmi tejto rozprávky, môžete si spomenúť na máj roku 1966, keď ste hrali predstavenie v okresnom kole súťaže tvorivosti mládeže. Za výkon ste boli ocenení diplomom. Posledná divadelná hra zaznamenaná v kronikách bola hra Biele krvinky, ktorá mimoriadne

zaujala divákov vďaka vynikajúcemu hereckému prejavu, ktorý bol v tejto hre mimoriadne náročný. Uznanie za prácu, ktorou sa mladí herci zapájali do boja za svetový mier, bolo určite na mieste, lebo autor „Bielych krviniek“ rieši zhubné následky použitia nukleárných zbraní. Iste treba spomenúť, že dramatický krúžok viedla p.uč. Octová a hlavnou režisérkou bola p.uč. Štukovská.

Ďalšími umeleckými činnosťami bol prednes slovenskej a ruskej poézie, spev, bábkarský krúžok, krúžok malých javiskových foriem či výtvarný krúžok. Zaujala ma činnosť mladých historikov, zdravotnícky krúžok, strelecký, hádzanársky, požiarňický, šachový. Priučiť sa niečomu o fotení či fotografiách sa mohli žiaci na technickom krúžku fotografickom. Mnoho chlapcov iste navštevovalo krúžok elektrotechnický, ale i motoristický krúžok. Dievčatá skôr zaujal krúžok venovaný domácim prácam. Existoval krúžok turisticko-vlastivedný, ktorého náplň nebola len samá turistika, ale i vedomosti týkajúce sa zemepisu.

V kronike sme ďalej vyčítali, že žiaci tohto krúžku sa zúčastňovali rôznych súťaží. Jednou z nich, v ktorej dopadli naši žiaci veľmi dobre, bolo okresné kolo orientačných pretekov. Okrem súťaží sa naši žiaci pravidelne zúčastňovali zrazov mladých turistov.

Na tejto škole neboli len úspešní turisti, ale aj úspešní športovci. Na olympiáde obsadili chlapci v behu 2.miesto, vo vrhu guľou tiež 2.miesto a v hádzaní kriketkou prvé tri miesta. Čo ma však zaujalo najviac, boli preteky na lyžiach. To je pre terajších žiakov niečo úplne nové, lebo teraz sa už tieto preteky neusporadúvajú. V tomto športe viac excelovali dievčatá. V okresnom kole sa umiestnili na ôsmom mieste. Úspešní boli aj fyzici. Tí obsadili v okresnom kole 1. a 3.miesto a v krajskom kole 1.miesto. Nemenej úspešní boli aj ruštinári, ktorí v okresnom kole obsadili 2.miesto.

M. Gavendová, M. Hájková, 9.c

Návrat do minulosti

Jedného dňa nám pani učiteľka navrhla exkurziu na Myjavu. Všetci sme súhlasili, pretože sme chceli spoznať miesta, kde mnohí z nás neboli. Exkurzia sa uskutočnila 20. 10. 2000.

V očakávaný deň sme sa stretli ráno pri škole a odtiaľ sme vyrazili autobusom. Prvá zastávka bola v Múzeu Slovenských národných rád v Myjave. Toto múzeum je otvorené od roku 1968 v dome Anny Kolénoovej, kde v roku 1848 po prvý raz v dejinách na území Slovenska zasadala 1. SNR na čele s Jozefom Miloslavom Hurbanom, Ľudovítom Štúrom a Milanom Miloslav Hodžom. Pozostáva zo šiestich miestností, sčasti pôvodných, ale i novopostavených. V nich sú všetky listiny, ktoré SNR používala a okrem toho aj národné kroje a zbrane. Po prehliadke múzea sme sa presunuli do rodného domu Milana Rastislava Štefánika v Košariskách. Z pôvodného domu M.R. Štefánika - bývalej evanjelickej fary je tiež múzeum. Je to kultúrna pamiatka, kde návštevníci môžu vidieť okrem pôvodného zariadenia i Štefánikove obľúbené predmety, ktoré používal pri štúdiu astronómie. Každá miestnosť zobrazuje určitý úsek jeho života. V jednej je ukázané jeho detstvo a študentské obdobie, ďalšie predstavujú Štefánika ako vedca. Jedna z miestností je pietnou sieňou. Sú tu rozmiestnené pamiatky na jeho tragickú smrť, poškodené letecké prístroje, skrivená šabl'a, trosky lietadla, na ktorom zahynul v roku 1919. Z Košarísk sme odišli na Bradlo, ktoré symbolizuje pamiatku na zosnulého M.R. Štefánika.

V závere exkurzie sme si mohli samostatne prezrieť Myjavu. Odtiaľ sme sa spokojní a plní zážitkov vrátili domov.

Lukáš Janošovský, 9. a

Pohľad do minulosti

(Rozprávanie)

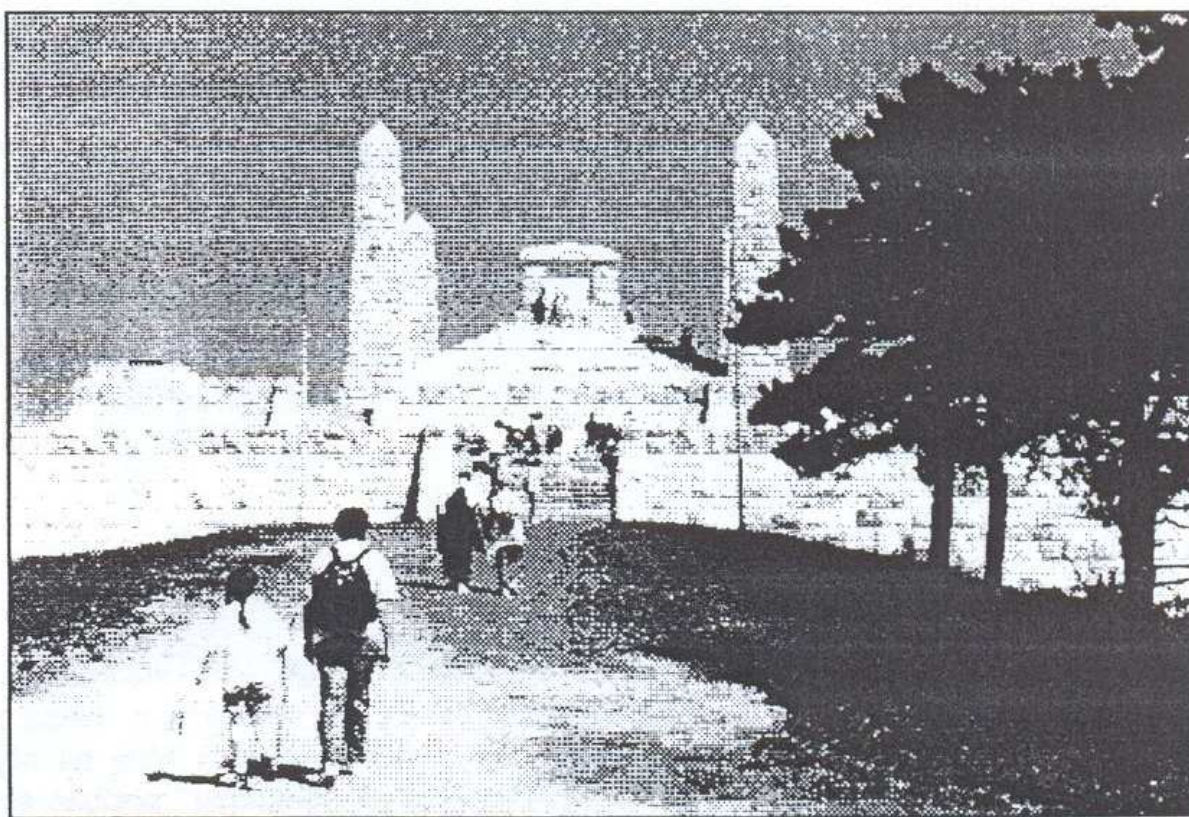
V deň, keď sa nás pani učiteľka opýtala, či by sme mali záujem ísť na exkurziu, jednoznačne sme odhlasovali, že ideme. Trasa bola: Myjava, Košariská, Bradlo. V stanovený deň sme sa všetci stretli pred školou, kde už bol zaparkovaný náš autobus. Nastúpili sme doň a viezli sme sa. Cesta bola príjemná. Keď sme vystúpili z autobusu, ocitli sme sa na Myjave. Navštívili sme tam Múzeum Slovenských národných rád. Pri vstupe do veľkej miestnosti sme si mohli všimnúť veľkú historickú mapu, ktorá bola namaľovaná na stene. Ako sme postupovali ďalej, pani, ktorá nás sprevádzala, symbolicky zazvonila na zvon, ktorý visel hore nad nami. Zvon evokuje Hurbanove verše: „Bije zvon slobody, čujte ho národy, kto ho nepočuje, ten obanuje!“

Mali sme aj možnosť pozrieť sa aj na výstavu zvierat. Tá sa mi vôbec nepáčila. Nie že by som nemala rada zvieratá, ale zdá sa mi, že je dosť nevkusné takto ich vystavovať. A vôbec, strieľať ich len preto, aby ich ľudia mohli vidieť zblízka. Odtiaľ naša cesta viedla do Košarísk. Tam je múzeum Milana Rastislava Štefánika. Pôvodne to bola evanjelická fara, kde sa aj

narodil. M. R. Štefánik bol generál, doktor, učenec - hvezdár a prvý minister vojny Československej republiky. Lektorka, ktorá nám rozprávala o jeho živote, nás previedla asi po šiestich miestnostiach. Každá predstavovala jeho život v rôznych obdobiach. V jednej bolo jeho detstvo, v inej zase jeho štúdium. Narodil sa 21. 7. 1880. Bol šiestym z dvanástich detí. Jeho životné krédo bolo : „Veriť – milovať -pracovať.“ Zahynul pri leteckej havárii 4.5. 1919. Pochovaný je na Bradle, tak ako si želal.

Z Košarísk bol našim cieľom vrch Bradlo, z ktorého je pekný výhľad na okolitú krajinu. Na jeho vrchole je vybudovaná veľkolepá stavba – Mohyla M.R. Štefánika. Je to dielo architekta Dušana Jurkoviča. Takýto pamätník nemá žiaden politik v Európe. Z Bradla sme sa vrátili naspäť na Myjavu, kde sme mali veľmi krátky rozchod. No a z Myjavy domov. Exkurzia sa mi veľmi páčila.

Silvia Šatková, 9.a

Mohyla M.R.Štefánika na Bradle

Host' na nemčine

Nestáva sa často, aby na našu hodinu nemčiny prišiel host'. Deň 18. október 2000 bol výnimkou: na pozvanie našej nemčinárky prišlo do našej triedy nemecké dievča, ktoré býva v hosťovskej rodine v našom meste a rok bude navštevovať naše gymnázium. Volá sa Mareike, má päťnásť rokov a pochádza z Hamburgu.

Sadli sme si do kruhu a všetko sa to začalo. Dávali sme Mareike všelijaké otázky. Hovorilo sa o troch témach: Mareikina rodina, škola a Hamburg.

Čo sa týka školstva, porovnávali sme známky a predmety. U nás máme päť známok, zatiaľ čo v BRD je známok šesť. Medzi predmetmi, ktoré my nemáme, by ma zaujali asi dva: kreatívne písanie a divadlo. To druhé sme si rovno ukázali. Hrali sme scénu, ako žiak s päťkou príde domov a ako reagujú rodičia. Mareike bola spokojná s našou nemčinou. A naučila nás veľa nových slovíčok. To bolo veľmi zábavné! Mareike nám potom rozprávala o svojom rodnom meste Hamburgu. Pre nás bolo nové, že Hamburg je mesto s najväčším počtom mostov v Európe. Bolo by pekné pozrieť si Kostol svätého Michaela, dom umenia, planetárium, múzeum alebo prístav. Kto vie, kto z nás sa pôjde pozrieť do Hamburgu?

Boli sme prekvapení, ako vie Mareike pekne rozprávať po slovensky. Preto k nám aj prišla. Vie aj dobre po anglicky. Cez prestávku sme sa s ňou rozprávali aj po anglicky. Samozrejme, že som všetkému, čo Mareike hovorila, nerozumela. Ale bol to pekný pocit rozprávať sa s ňou po nemecky. A sľúbila nám, že sa k nám na jar vráti.

Michaela Hájková, 9.c

Moje prvé kontakty s nemčinou

Keď som sa dopočul o súťaži „Ich und meine Sprachen“, rozhodol som sa, že sa tiež zúčastním. Naša nemčinárka nám dala na výber z viacerých tém. Mne sa najviac páčila téma „Moje prvé kontakty s nemčinou“, pretože si na to veľmi dobre spomínam.

Je to už dávno, mohol som mať tak päť či šesť rokov. Jedného dňa priniesol otec televíznu anténu, s ktorou sme mohli chytiť ORF 1. Bola to veľká udalosť! Hneď popoludní si celá rodina sadla k televízoru, tato zapojil tú anténu a na obrazovke sa zjavil muž v čiernom kostýme s čiernou maskou na očiach. Batman! Od prvého okamžiku som bol ním nadšený, aj keď som nerozumel reči, v akej

hovorila. Tak som si predstavoval čo, asi tak hovorila. A tak nebola nemčina pre mňa žiadnou prekážkou medzi mnou a Batmanom. Predstavte si to: malý slovenský chlapec sedí každé popoludnie pred televízorom a s veľkým záujmom pozerá Batmana na ORF 1! Po každom dieli som rozumel viac a viac. A zabával som sa pri tom.

Neskôr keď som sa v škole začal učiť nemčinu, splnil sa pre mňa sen. Zrazu budem rozumieť nemeckej reči. Teraz už viem rozprávať po nemecky, ale robím chyby.

Moje vedomosti z nemčiny som už viackrát použil. Moja susedka a dobrá kamarátka sa vydala za Nemca. On bol prvý Nemec, s ktorým som mohol hovoriť. Inokedy, keď sme boli na dovolenke, bývala vedľa nás rodina z Ulmu. S nimi som sa dohodovoril veľmi dobre. Oni ma pochválili za to, že som vedel tak dobre po nemecky. Aj moji rodičia sú radi, že mi v škole nerobí problémy ani nemčina, ani angličtina.

V budúcnosti by som chcel byť možno prekladateľom.

Martin Kliešek, 9. c

Víkend s nemčinou

Naša učiteľka nemčiny vždy hovorí: „Nečakajte, že sa nemčinu naučíte v škole! Využívajte každú príležitosť k učeniu nemčiny: televíziu, časopisy a noviny, kontakty s cudzincami.“ Vari aj preto zorganizovala pre nás víkend s nemčinou v prekrásnom kúpeľnom meste Trenčianske Teplice asi 30 km severne od nášho mesta.

Od jedného piatku popoludní do nedeľnejšieho popoludnia sme boli ubytovaní v tamojšej základnej škole. Spávali sme v telocvični na žinenkách v spacích vakoch. Úžasné!

Po príchode sme sa rozdelili do troch skupín po ôsmich žiakoch. Mali sme troch učiteľov: našu učiteľku nemčiny, jej dcéru Luciu, študentku germanistiky a jedného Nemca – Ing. Kapellera, ktorý tri roky pracuje v jednej nemeckej firme v našom meste.

Každá skupina strávila polovicu dňa s pánom Kapellerom /vyučovacia téma: mesto/, polovicu dňa s našou učiteľkou nemčiny /téma: kúpeľné mesto Trenčianske Teplice/ a polovicu dňa s Luciou /téma: voľný čas/.

Tešili sme sa, prirodzene, najviac na vyučovanie s pánom Kapellerom. Nerozumeli sme všetko, čo povedal, ale on bol trpezlivý a pokúsil sa nám slovo vysvetliť opisom, synonymom, alebo antonymom. Cez prestávky sme sa hrali alebo spievali. To robilo radosť ako nám, tak aj jemu.

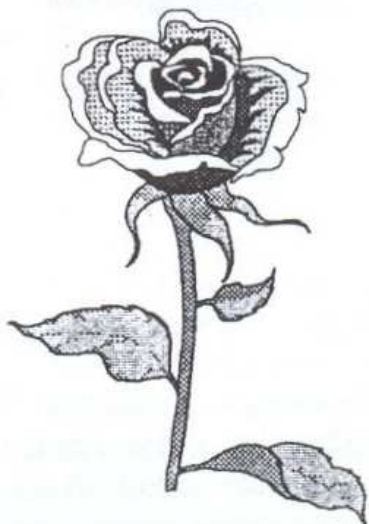
V sobotu sme mali prehliadku mesta Trenčianske Teplice. Zrazu pán Kapeller povedal: „Deti, tu oproti je cukráreň. Podťe, ideme na zmrzlinu! Ste mojimi hosťami!“ To bolo prekvapenie! Za to sme sa pánu Kapellerovi poďakovali.

A ešte jeden nezabudnuteľný zážitok: táborák! V sobotu večer sme sedeli pri táboráku a opekali špekáčky. Bol pekný, teplý, júnový večer. Nad nami svietili hviezdy. Spievali sme a predvádzali veselé scénky. Prirodzene, po nemecky. Sem – tam sme urobili aj chybu. To nevadilo, hlavná vec, že nám pán Kapeller rozumel.

Po návrate domov napísal každý z nás pánu Kapellerovi pohľadnicu. Ešte dodnes mám notes z víkendu s nemčinou. V ňom mám slovíčka, ktoré som sa vtedy naučil. A v pamäti nám utkveli pekné spomienky na víkend s nemčinou. Odporúčam, aby sa podobné podujatia organizovali aj v budúcnosti.

P. Pristaš, 9.c

Diana

Pochádzam z päťčlennej rodiny. Som najmladšia z troch detí. Medzi mnou a mojou sestrou Zuzkou je vekový rozdiel desať rokov. Moja druhá sestra Andrea je odo mňa staršia o šesť rokov. Už sme spoločne zažili veľa pekného aj zlého, a preto sú vzťahy medzi nami tie najpevnejšie.

Keď som mala päť rokov, prišla k nám milá návšteva. Bolo to dievča menom Diana a bola z Nemecka. S mojou sestrou Zuzkou ju spájalo zvláštne puto. Nikdy predtým sa nevideli, predsa sa dokonale poznali, keďže si s ňou neustále dopisovala. Samozrejme v nemeckom jazyku. Bola som ešte maličká, no napriek tomu si pamätám, ako vyzerala. Oproti mne bola veľmi vysoká, mala dlhé čierne vlasy. Rozprávala inak ako my. Rozprávala rečou, ktorú som poznala len z televízie. Vtedy som si myslela, že tak hovoria iba tam.

Diana bola veľmi milá. Pre mňa a moje dve sestry doniesla veľa sladkostí. Veď to určite poznáte. Pre každé malé dieťa znamená čokoláda alebo hračka ten najcennejší poklad. Samozrejme, že si ma hneď získala. Napriek tomu, že sme rozprávali odlišnými jazykmi, veľmi dobre sme si rozumeli. Najviac sa rozprávala so Zuzkou, no pri komunikácii so mnou ústa nepotrebovala. Veľmi často sa so mnou hrávala. Keď ešte viac zahĺbim v pamäti, nájdem tam, že Diane veľmi chutili slovenské jedlá. Mama sa preto vo svojom duchu akoby vznášala.

Diana spoločne s nami strávila iba týždeň, no napriek tomu som na ňu nezabudla. Ona bola prvý cudzinec, s ktorým som sa stretla. Práve ona bola tá, pri ktorej som si uvedomila, že ľudia nemusia spájať len spoločný jazyk na to, aby si boli blízki. Pred jej odchodom sme jej darovali bábiku v slovenskom kroji ako poďakovanie za milú návštevu.

Zuzku a Dianu spájalo písomné puto ešte jeden rok. Neskôr si písali len málo. Nakoniec prestali úplne. V silnom pute, ktoré ich spájalo, sa vytvorila trhlina, tá sa postupne zväčšovala, až sa puto roztrhlo úplne. Keby len sestra nestratila Dianinu adresu... Tak rada by jej opäť napísala. Tak rada by sa s ňou vo svojich listoch podelila o svoje každodenné radosti a ja možno tiež.

A či sa opäť stretnú? Ich prvé stretnutie bolo, bohužiaľ, aj posledné. Odvtedy sme ju už nikdy nevideli. Možno raz... Možno sa jej darí dobre. Možno má stále bábiku, ktorú od nás dostala. Možno si na nás občas spomenie. Možno sa naše cesty opäť raz skrižia.

Katarína Huličiaková, 9.c

Môj sused

Do školy cestujem každý deň autobusom z dediny Dolné Sŕnie. V našej dedine býva okolo päťsto obyvateľov. Naš dom má číslo 118. V susedstve bývajú Müllerovci. Pán Alfred Müller je veľmi milý človek, ktorý hovorí plynule nemecky. Ja som s ním spravila interview.

-Dobrý deň, pán Müller!

-Dobrý deň! S čím ti môžem pomôcť?

-Ospravedlňte ma prosím, že vyrušujem, ale chcela by som vám položiť pár otázok.

-Prosím pekne, môžeš sa pýtať.

-Kde a kedy ste sa narodili?

-Narodil som sa 16. júna 1931 v hlavnom meste Slovenskej republiky, v Bratislave.

-Veľmi by ma zaujímalo, kde ste sa naučili tak pekne rozprávať po nemecky.

-To je ľahké. Moji rodičia boli Nemci. Môj otec bol z Bratislavy a mama z Viedne. Ja som slovenský štátny príslušník nemeckej národnosti.

-Ako si spomínate na vaše školské dni?

-Boli ťažké a veľmi smutné, lebo v Európe bola 2. svetová vojna. Ja som chodil do školy v Bratislave, vo Viedni a v Nemecku.

-Aký bol váš obľúbený predmet?

-Zemepis.

-Viete si ešte dnes spomenúť na nejakú báseň zo školy?

-Prirodzene. My sme sa museli básne učiť, no najradšej mám báseň od Goetheho:

Der Lindenbaum (lipa)

*Am Brunnen vor dem Tore,
da stand ein Lindenbaum.
Ich schlief in seinem Schatten
so manchen süßen Traum.
Ich schnitt in seine Rinde
so manches liebes Wort,
es zog mich hin zum Wandern
zu ihm mich immerfort!*

-Ďakujem pekne pán Müller. Zaujímalo by ma, koľko detí bolo približne v triede?

-Ak si dobre spomínam, bolo v triede 25-35 detí. Do školy som chodil rád a hral som aj na flautu.

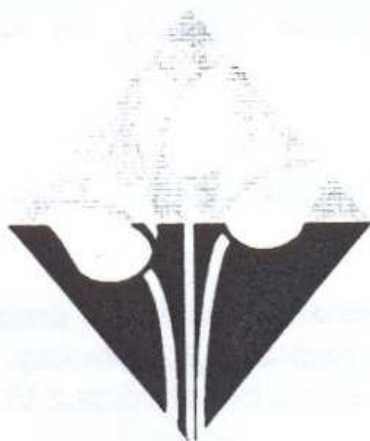
-Čo by ste chceli mojim spolužiakom odkázať do života?

-Jednou vetou: Koľko rečí ovládaš, toľkokrát si človekom.

-Veľmi pekne ďakujem za interview, pán Müller. Želám vám veľa zdravia a všetko dobré.

Elena Kovencová, 9.c

Izba číslo trinásť

Keby som bola poverčivá, povedala by som, že mi trinásťka raz priniesla problémy. Stalo sa to pred dvoma rokmi. Ja, moji rodičia a moja deväťročná sestra sme cestovali do Rakúska. Naším cieľom bol penzión Sonne v Alpách, kde sme mali dovolenkovat'. Prišli sme tam v jedno slnečné popoludnie.

Na recepcii bol mladý muž. „Dobrý deň! Želáte si?“ spýtal sa. Môj otec hovoril a ja som prekladala: „Moje meno je Ochodnícky a prichádzam zo Slovenska. Po telefóne som si u vás objednal izbu. Mladý muž sa pozrel do zošita a opýtal sa: „Odkedy a na koľko dní, prosím?“ Potom sme vyplnili formulár a dostali sme kľúče od izby s číslom

trinásť. Majiteľ penziónu nám pri tom srdečne povedal: „Želám vám príjemný pobyt!“ Naša izba bola na prvom poschodí. Odtiaľ bol krásny výhľad na okolie. Penzión stál pri jazere. Vedľa bola veľká lúka. V pozadí sa týčili vrchy. Na lúke sa pásli kravy a ovce. Mama navrhla: „Spravme si prechádzku po okolí!“ Šli sme asi štvrt hodinu a prišli sme do najbližšieho mestečka. Tam sa nachádzali obchody, kúpalisko, ihriská a reštaurácie. Všetko bolo veľmi pekné. V jednej kaviarni sme si dali tortu a zmrzlinu. Naši rodičia pili kávu, ja a moja sestra sme si dali typický rakúsky nealkoholický nápoj almdudler. Neskôr sme sa vydali späť do penziónu.

A vtedy sa to stalo! Vo dverách penziónu stála staršia dáma a povedala: „Prepáčte, my už nemáme voľné izby!“ My sme vytreštili oči. „Ako to? My sme už jednu izbu u vás dostali.“ „Ako to?“ začudovala sa teraz tá dáma. „Ja som majiteľka penziónu a ja o tom neviem.“

Nakoniec vysvitlo, že ju ten mladý muž zabudol o nás informovať. Ona sa nám ospravedlnila. A mne padol kameň zo srdca.

P. Ochodnícka, 9.c

Pozostatky nemčiny v našom jazyku

Nemecký jazyk sa učím od tretej triedy. Svojím spôsobom je to pekný jazyk. Verte tomu alebo nie, nemecké slová sa vyskytujú v našom jazyku aj teraz.

Ako malý chlapec som často trávil prázdniny u babičky na dedine. Babička rozprávala nárečím pre ňu typickým. Bolo to zvláštne nárečie, pretože obsahovalo nielen slovenské nárečové slová, ale i také, ktorým som nerozumel. Tieto slová sa mi zapáčili a postupne som zisťoval, že sa veľkou mierou podobajú jednému jazyku. Áno, bola to práve nemčina. Babkine vety zneli smiešne. No keď som sa jej spýtal, odkiaľ tieto slová pozná, jednoducho pokrčila ramenami a povedala: „No vieš, to tak postupom času samo prišlo ku mne.“ Teraz, keď sú moje vedomosti viditeľne vyššie, začal som sa týmto problémom zaoberať.

Nemecko malo na nás v minulosti vplyv. Chudobní Slováci odchádzali za prácou do cudziny. Chodili do Ameriky, Maďarska, Nemecka... Keď sa slovenskí robotníci vrátili

naspäť do ich rodného kraja z Rakúska, určite tento jazyk ovládali. Začali sa rozprávať s rodinami po slovensky, ale nemčina mala na nich stále vplyv. Do slovenských viet začali vkladať nemecké slová. Tieto vety mohli byť napríklad takéto:

Musím si ešte opucovať / *putzen* / stífle / *Stiefel* /.

Ten frištuk / *Frühstück* / mi šmakuje / *schmecken* /.

Okoštuj / *kosten* / tú polievku !

Podaj mi vercajch, / *Werkzeug* / musím ten šrób / *Schraube* / zašróbovať / *schrauben* /.

Však to poznáte aj vy ? Zozbieral som niekoľko takýchto slov:

nemecky	nárečovo	spisovne slovensky
Frühstück	frištuk	raňajky
schmecken	šmakovať	chutiť
kosten	košťovať	skúšať
Probe	próba	skúška
Zeich	cajch	znak
Schiff	šif	loď
Jahrmark	jarmark	jarmok
Schraube	šrób	skrutka
pasieren	pasíruvať	pretláčať /ovocie/
passen	pasovať	hodiť sa
Stiefel	štífle	čizmy
Spaß	špás	zábava
Hosenträger	hozntragle	traky /na nohavice/
merken	merkovať	strážiť
Flinte	flinta	puška
Offizier	oficier	dôstojník
schicken	šikovať	hodiť sa
wandern	vandruvať	putovať
Gang	gánek	chodba
schimpfen	šimpfovať	nadávať
Speisekammer	špajza	komora
Teppich	tepich	koberiec
Zimmer	cimra	izba
rechnen	zrechnerovať	/vy/počítať
Garderobe	garderóba	šatňa
Apotheke	apotéka	lekáreň
Kartoffeln	kartófle	zemiaky
Gruppe	grupa	skupina
zurück	zurik	naspäť
stimmen	štímuvať	súhlasiť
schieben	šibovať	posúvať
Geschäft	kšeft	obchod
Schindeln	šindle	škridle
Maschine	mašina	stroj
Luft	luft	vzduch

Nemčina je naozaj svojím spôsobom pekná reč. Chcel by som sa jej venovať aj v budúcnosti.

J.Margetin, 9.c

Rozprávka o Margaréte

Bol raz jeden bohatý človek. Mal majetok, ale zato nemal žiadnych priateľov, iba svoju jedinú dcéru. Bol pyšný, no jeho dcéra Margaréta mala dobré srdce. Mala veľa priateľov, no najviac si obľúbila jednu starenku. Chodievala k nej každý deň. Starenka mala kúzelnú ružu, s ktorou mohla robiť, čo chcela.

Margarétin otec sa na starenku nahneval, pretože jeho dcéra tam bývala veľmi často. Raz keď bola Margaréta u nej, otec chcel starenke ublížiť. Len čo vošiel do dverí, starenka ho ružou premenila na dobrého človeka. Namiesto toho, aby starenke ublížil, daroval jej veľa peňazí.

Starenka bývala v starom, skoro rozpadnutom dome. Boháč jej ponúkol, aby sa k nim nasťahovala. Ona to prijala. A tak všetci traja žili spolu vo veľkom dome

Denisa Dediková, 5.b.

O smutnom hrnci

Raz slniečko ráno vstalo, do dediny zavolalo: „Vstávaj, dedinka, už odbila siedma hodinka!“

Všetci vstali, do práce sa dali, riady umývali.

Práve v malom domčeku pri zelenom stromčeku bývala jedna zlá pani, ktorá bola zlá ešte vlni. Aj tá umývala riad, no jeden hrniec sa jej začal smiať. Že vraj ho zle umyla, na čistotu nedbala. Hrnec za to dostal zaucho, až ho z toho začalo bolieť brucho. Hrnec plakal dňom i nocou, až sa to nedalo vydržať, tak zavolali hasičov, aby ho išli porúbať. Hasiči to nevedeli, sekerou narábať nechceli. Tak hrniec neporúbali, radšej ho niekam predali.

Dnes už nedostáva zaucha. Vari aby mali všetci veľké bruchá.

Pavína Žákovcová, 5.b

Vianočný pozdrav

/Citovo zafarbený opis/

Kúpila som si pohľadnicu. Je na nej chlapček. Sedí pri okne a pozoruje, ako sa blížia Vianoce. Dedinka ich víta v novom bielom kožuchu. Chlapček na niekoho čaká. Aspoň sa to tak zdá, lebo je sám a na Vianoce by nemal byť nikto sám. Škoda, že snehové vločky nie a nie priletieť, aby potešili deti a počuli ich radostný smiech.

Chlapček z pohľadnice sa usmieva a odhrňa záclonu, aby som lepšie videla snehovú rozprávku za oknom. V snehu sú čerstvé stopy, zdá sa, že niekto prichádza. To iba zavízgala brána u susedov. Na pohľadnici je namaľovaný horúci krb. V izbičke ale chýba stromček. Zobrala som zelenú farbičku a domaľovala ho. Fúú! Mojou izbičkou sa prehnal šantivý studený vetrik. Pohľadnicu so sediacim chlapčekom odľúkol a zobral so sebou. Teraz neviem, kde je.

Dúfam, že ju našiel niekto, kto je sám, aby mu nebolo smutno. Na Vianoce by sme mali byť všetci šťastní a mali by sme rozdávať lásku a smiech.

Jana Ondrejčková, 9.b

Povianočná nálada

Vianoce

Sviet' nám, stromček jagavý,
už sme všetci zvedaví.
Či je ten darček?
A čo je vňom?
Cingi – lingi – cingi – lingi – bom.

Sviet' nám, vločka snehová,
svet sa odel dobiela.
Nezbedné-vrabce,
škriepia sa s ním,
cingi – lingi – cingi – lingi – bim.

Štedrý večer nastal, koledy nám
prichystal.
Pani mamka, vstaňte, koledy mi
dajte.
Pani mamka vstala, koledy mi dala.
A ja som jej potom pekne
zaspievala.

Dagmar Petrovičová, 5.c

Vianoce

O chvíľu sú tu Vianoce,
Ježiško na okno klope,
nech sa deti vychystajú,
pod stromčekom dary majú.

Stromček už je ozdobený,
svieti ako pojašený.
Potíšku si pod nos vraví:
„Deti prídu, bude slávy.“

Deti prišli ku stromčeku,
potešili sa darčeku.
Taký pekný vláčik,
a tu zase sláčik.

Po Vianociach veľké ticho,
stromček zhasol, deti zmĺkli,
bude zase Silvester,
veľa zábav, veľa hier.

Nikola Lendacká, 5.c

Vianoce

Vianoce sú za dverami,
každý zháňa pekný darček.
Koláče pečú naše mamy
a v izbe sa zdobí stromček.

Celým domom sa šíri vôňa,
každý chce zostať iba doma.
Každý má rád tento čas,
lebo sa s rodinou zide zas.

Keď príde ten správny čas
a stromček sa rozsvieti,
lásky vzplanie v každom z nás
a tajomstvo Vianoc k nám priletí.

Z. Donková, L. Krajčovičová, 8.c

VIANOCE

Na Vianoce sa rozžiari každý stromček,
zavonia vônou každý domček.
Vonku padá sniežik potichúčky,
Marienka sa díva z okna mlčky.

Mama varí chutnú večeru,
ostatní si sadajú k vianočnému stolu.
Dospelí si spomínajú na čas, keď boli
malí,
ako detstvo svoje prežili.

Stará mať začína rozprávať:
„Keď som bola malá,
vždy som sa na Vianoce tešila.
Nedostávali sme darčeky ako teraz,
zažili sme na Vianoce biedu neraz.

Dostávali sme ovocie,
to bolo naše potešenie.
Boli sme radi, že sme spolu,
a že sme si sadli k vianočnému stolu.“

Lucia Novosádová, 5.c

SVÄTÝ MIKULÁŠ

Mikuláš sa díva z neba,
čo na svete zmeniť treba,
ľudí, aby konali dobro
a zvieratá možno.

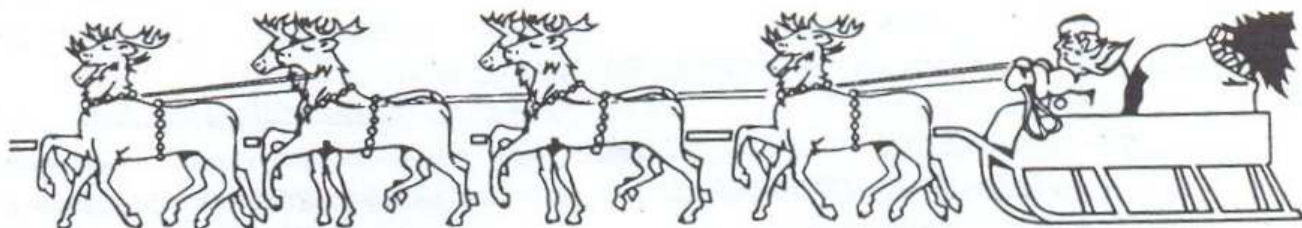
Zrazu len na saniach letí,
rozprávajú malé deti.
Mikuláš už nesie sladkosti,
plno smiechu a radosti.

Kristína Jánošíková, 5.c

MIKULÁŠ

Na sv. Mikina,
poďme všetci do kina.
Učiť sa dnes nemusí,
skúšanie sa nám hnuší.
Zjesť hneď všetky sladkosti
a zažiť veľa radosti.
Sv. Miki, bradatý to muž,
Gillete nepoužíva už.
Chodí celý v červenom,
príde s čertom, anjelom.
Veľa sladkostí donesie,
čert zlé deti odnesie.

Z. Donková, 8.c

Poézia na každý deň

ZLATÁ JESEŇ

Farebná jeseň ako farbičky,
ktorá vonia ako letné ružičky.

Stromy sú ako zo zlata –
- v jeseni nám padá výplata.

Lietajúce listy plávajú ako lode,
drobulinké kvapky vezú sa k vode.

Hmla šedá ako dym,
jeseň nepomôže si s tým.

Kaluž špinavá ako blato,
no jeseň však nemôže za to.

Pozoruje tanec svetlušiek
a raduje sa zo svojich družičiek.

*Barborka Čačíková,
Veronika Gajdošová, 6.c*

HLADNÁ ŽABKA

Išla žabka do močiara,
čaká ju tam otec, mama.

Rýchlo skáče, žblnky, žblnky,
cíti vôňu z mikrovlnky.

Mama varí mušku,
a jej škŕka v brušku.

Michaela Zámečniková, 5.a

TUČNIAKY

My sme bratia nerozluční,
pekni, milí, trochu tuční.

Zažiadalo sa nám hry,
z vajec sme sa vyľahli.

Žijeme si celkom šťastne,
pýtame sa, kto sme vlastne?

Nie je to taj nijaký,
my sme predsa tučniaky.

Michaela Zámečniková, 5.a

JESEŇ

Jeseň k nám už zavítala,
svoje farby ukázala.
Osypala stromy zlatom,
veď je pani a má na to.

Vietor hvízda v okolí,
volá deti do polí.
Šarkany už letia v diaľ,
mávajú nám na pozdrav.

Čas sa nám už pomaly kráti,
jeseň sa však o rok vráti.

Juraj Chmára, 6.b

STUDNIČKA

Ja viem o studničke čistej
hlboko v dúbrave.
V papradí tmavom schovanej
v malinčí a húšťave.

Renáta Kubová, 5.a

NÁRUČIE

Každý človek na svete
ľúbi a je ľúbený,
každý má svoje náručie,
v ktorom sa cíti v bezpečí.

Náručie vlastnej mamy
je však to najkrajšie.
Len mama tú lásku dá mi
najväčšiu na svete.

Z. Donková, L. Krajčovičová, 8.c

KLÚČ

Detský domov je plný detí,
kde rodičovská láska nadoletí.
Dievčenské srdce je zatvorené.
Čo robiť, keď kľúč nenájdeme?

Ako pomôcť dievčatku,
tomu malému dieťaťku?

Slzička stala sa nádejou, ale kľúča niet.
Možno malé šteniatko pomôže teraz hneď.

Kľúč už máme.
A kľúčovú dierku tiež.

Srdiečko je šťastné.
A dievčatko tiež.

Lenka Vávrová, 9.b

Školský rok

Už sa začal školský rok,
do školičky prvý krok
urobili prváci,
ale tiež aj druháci.

Druháci už vedia,
ako to tu chodí,
vedia, ako sedia,
čo sa v škole robí.

Od tretíakov po ôsmakov,
to sú žiaci veľkí.
Robia nervy rodičom,
trápia učiteľky.

Naši veľkí deviataci
sú už skoro dospeláci.
Učenie hádžu za hlavu,
od mamy po nej dostanú.

Takéto muky zažívajú,
všetci, čo školu navštevujú.

Už sa začal školský rok
už sme zasa vpred o krok.
Trápime sa s učením,
to je pre nás mučením.

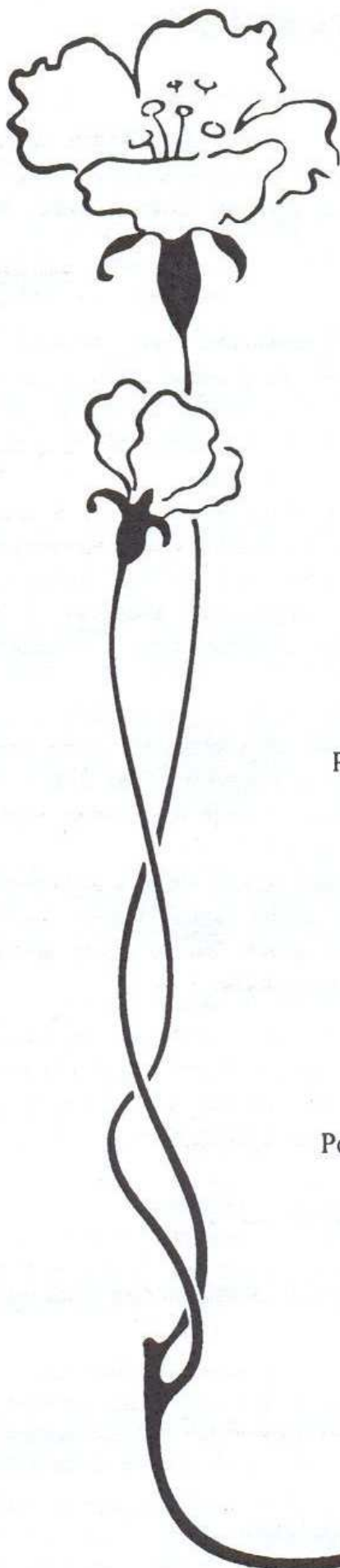
Skúšanie a zlé známky,
bojíme sa potom mamky.
Písomky sa stále píšú,
na stoličke sa deti kníšu.

Vstupná práca, to je hrôza!
Čo je román, čo je próza?
Miško, Jožko, záškoláci,
Netúžia po školskej práci.

Radšej pekne za školou,
ako stáť pred tabuľou.
Škola to je snáď len sen,
Už aby sa skončil ten.

Do školy neradi chodíme,
No veľa sa v nej naučíme.
Pripraví nás na život
tak hodinu za hlavu nezahodí.

Balážová, Šebíková, Donková, Krajčovičová, 8.c

POSLEDNÉ OKAMIHY

Keď padá tvoje telo,
i keď samo to nechcelo,
nastanú posledné okamihy života...

Posledný neistý prázdny krok,
a potom upadneš v nemilosť.

K tomu príde pád posledný,
ty stihneš iba vykriknúť: „Nepadni!“

Nepadni, lebo bezradné a slabé,
lebo ti dušu niekto ukradne a zláme.

Duša opustí ťa naveky – vekov,
a tvoje telo bude potrava pre vlkov.

Posledný letmý pohľad vôkol mňa
a potom ma zahalí nekonečná tma.
Posledné smutné hlasy v ušiach mi znejú,
no v mysli mi už nedoznejú a onemejú.

Posledné krásne tóny v mojej duši sú
a tie ma na krídlach odnesú.

Mňa odnesú s mojhou dušou preč
a moje telo tu bude navždy tlieť.

Posledný dotyk tejto chladnej zeme,
aj tak raz všetci odídeme.

Odídeme v iný kraj,
kde nehovoria len: „Daj a daj!“

Posledný teplý vzduch ti do pľúc prichádza
a jeho výdychom duša ti odchádza.

Duša ťa opustí, telo však zostane,
no na zem a ľudí nikdy nezabudneš.

Telo bez duše leží už pod zemou
a len život je spomienkou poslednou.

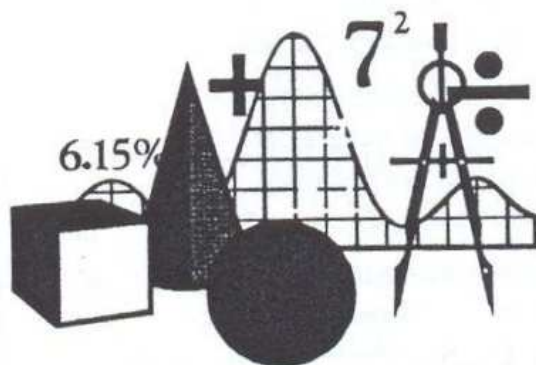
Ten život však už každý zahalí,
pretože ho spomienka nevidí.

Silvia Krištofová, 9.a

Matematika a čo ďalej ?

„Matematika v sebe skrýva nielen pravdu, ale aj najväčšiu krásu - krásu chladnú a prísnu, krásu sochy, bez príťažlivosti pre ktorúkoľvek časť našej slabšej povahy, posvätné čistú a schopnú prísnej dokonalosti, akú dokáže predviesť len najväčšie umenie.“

(Bertrand Russell)

Čo si predstavíme pod slovom matematika? Niektorí možno predmet, ktorí nemajú radi, lebo je ťažký, veď komu by sa chceli pamätať všetky vzorce. . . . Ale na našej škole sú aj takí žiaci, ktorí majú matematiku radi.

Matematika bola používaná veľmi dávno. Používali ju už starí Egypťania, Gréci, Rimania a iné národy. Môžeme spomenúť napríklad pyramídy. Sú veľmi dôkladne vypočítané akusticky i matematicky.

Dnešná matematika je tá istá ako kedysi. Len ju máme uľahčenú tým, že vlastnime kalkulačky a počítače.

Na našej škole prebiehajú v matematike viaceré súťaže- pytagoriáda a olympiáda. V pytagoriáde je viac príkladov, ale sú ľahké a logické. Olympiáda má menej príkladov, treba však rozmýšľať a veľmi logicky uvažovať. Niektorí si pomyslia: „Tak dobre, na olympiádu nepôjdem, je ťažká. Ale s pytagoriádou to môžem skúsiť.“ To je veľký omyl. Keď v olympiáde prídete na koreň príkladu, potom to už obyčajne ide ľahko.

Žiaci našej školy sa veľmi dobre umiestňujú v pytagoriádach, ale aj v olympiádach. Preto si myslím, že by sa do týchto matematických súťaží mohli zapojiť viacerí žiaci. Nič nemôže stratiť, naopak, precvičíte si mozog. Netreba mať strach. Želám našim spolužiakom, aby objavili krásu matematiky, ktorá spočíva v jej presnosti a logike.

Daniel Kotleba, 6.c

Na slovíčko...

„Na slovíčko sme zastavili pani učiteľku Krupovú. Našla si čas odpovedať na naše všetečné otázky:

Prečo ste sa rozhodli učiť dejepis?

Rovnako ako na základnej škole i na gymnáziu bol môj najobľúbenejší predmet dejepis, a tak som sa rozhodla podať si prihlášku práve na odbor história, ktorý som neskôr doplnila i o klasické jazyky.

Splnilo sa vám to, čo ste od učiteľského povolania očakávali?

Dá sa povedať, že sa mi moje očakávania z väčšej časti splnili, na naplnenie niektorých však ešte čakám.

Kde ste pôsobili doteraz?

V školskom roku 1999/2000 som pôsobila na ZŠ v Lubine.

V ktorej triede sa vám najpríjemnejšie učí?

To sa dá povedať len veľmi ťažko, obľúbených tried mám viac. Avšak vo všeobecnosti má každá trieda isté osobitosti, ktoré ju robia zaujímavou z rôznych hľadísk.

Aká je vaša obľúbená farba, jedlo, číslo a značka auta?

Moja najobľúbenejšia farba je modrá. Rada si pochutím na jedlách z hydiny a rýb. Šťastné či obľúbené číslo nemám, keďže nepatrím k ľuďom, ktorí veria, že by čísla mohli mať zvláštnu či magickú moc. Auto zatiaľ žiadne nevlastním, a tak neuprostredňujem ten či onen typ automobilu.

Ktoré vlastnosti si na ľuďoch vážite a ktoré nemáte rada?

Mám rada úprimnosť, láskavosť a čestnosť a nevyhovujú mi ľudia, ktorým niektorá z týchto vlastností v povahe chýba.

Venujete sa nejakému športu?

Športu sa venujem len rekreačne.

Máte nejaké domáce zvieratko?

Domáce zvieratko nemám žiadne, keďže bývam vo veľmi malom byte.

Ktorého spisovateľa a dielo máte najradšej?

Obľúbených kníh a autorov mám veľa, samozrejme najčastejšie siaham po knihách s historickou a politologickou tematikou. P.Johnson- Dejiny 20. storočia, D. Salinger- kto chytá v žite.

Ktorá postava z dejín je vám sympatická?

Mimoriadne sympatickou a veľmi zaujímavou osobnosťou je pre mňa výrazná postava našich novodobých národných dejín- M.R. Štefánik.

Ste typ dobrodružný, alebo máte radšej pokoj a pohodlie?

I keď práve prežívam vcelku pokojné obdobie svojho života, v kútiku mojej duše stále zostáva túžba po hľadaní a spoznávaní nového, čo azda súvisí aj s mojim zamestnaním. Možnosť spoznávať históriu i súčasnosť jednotlivých národov bola, je a bude pre mňa vždy veľkým lákadlom. Bohužiaľ toto spoznávanie by sa malo spájať s cestovaním, to si však vyžaduje značné finančné prostriedky.

Sú pre vás dôležité peniaze?

Myslím, že peniaze sú dôležité len do takej miery, aby zabezpečili bezproblémové fungovanie rodiny, presnejšie povedané, aby človek nemusel zápasiť s existenčnými problémami a mohol sa venovať i svojim koníčkom.

Čo vám v poslednom čase urobilo najväčšiu radosť?

Moja najväčšia radosť- ťažko povedať. I malé radosti sa snažím prežívať ako veľké a sú pre mňa všetky rovnako dôležité.

Čo je pre vás v živote najdôležitejšie?

Dôležitých vecí v mojom živote je veľmi veľa - zdravie, priateľstvo, no najmä rodina.

Vediete krúžok latinčiny. Aká je podľa vás jej budúcnosť ?

V súčasnosti je štúdium latinského jazyka pomerne zriedkavé, do popredia sa dynamicky dostávajú živé jazyky, najmä anglický a nemecký, zriedkavejšie francúzsky a španielsky. Myslím však, že odsunúť latinčinu do zásuvky a ponechať ju len na odbornú terminológiu by bola škoda. Stála predsa pri zrode európskej kultúry a civilizácie, z jej dedičstva čerpáme dodnes. Stala sa jadrom moderných románskych jazykov a jej základy by mali byť súčasťou minimálne klasického gymnaziálneho vzdelania.

Čo želáte nám, žiakom?

Chuť bojovať za svoje sny a predsavzatia zo všetkých síl.

Čo očakávate vy od budúcnosti?

Nechám sa prekvapiť, čo mi život prinesie, to však neznamená, že za naplnenie svojich plánov a predstáv nebudem bojovať zo všetkých síl.

LEGO - krúžok

Na našej škole pracuje už 4 roky. Vedie ho pán učiteľ Bezák.

Opýtali sme sa ho:

Čo je to Lego krúžok?

Krúžok, v ktorom sa žiaci učia základy programovania. Modely, ktoré postavia z Lega, môžu riadiť počítačom.

Kedy býva tento krúžok?

Každý druhý týždeň v utorok o druhej v jazykovej učebni.

Koľko žiakov ho navštevuje?

Prihlásených je 8.

Čím sa ovládajú jednotlivé a základné súčiastky z Lega?

Počítačovým programom, pomocou ktorého sa dajú ovládať jednotlivé súčiastky stavebnice Lego.

Koľko žiakov ovláda jeden počítač?

Dvaja.

Aké modely žiaci najradšej stavajú?

Modely: invalidný vozík, skleník, automat na zmrzlinu, dopravný pás,

Čo zatiaľ naši žiaci najlepšie dokázali urobiť aj spohybniť?

Chalani z 8. c - tank - otáčal sa, pohyboval sa.

Ďakujem za rozhovor

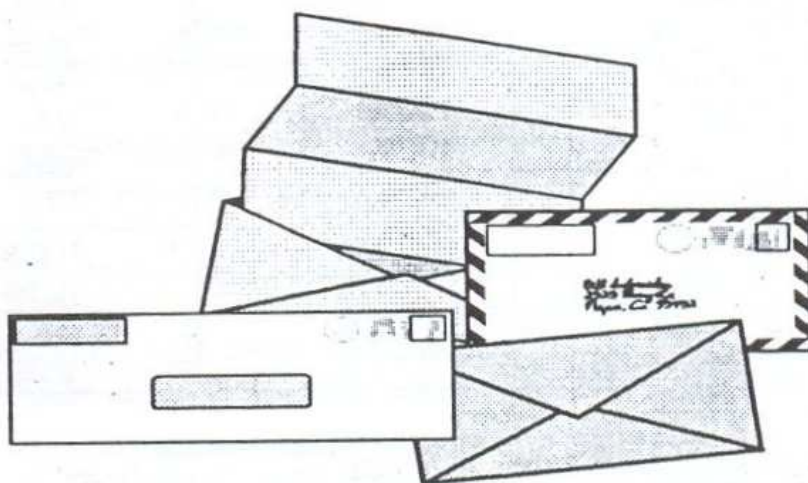
Daniel Kotleba, 6. c

List deťom

Milí kamaráti, zdravím vás deti z krúžku Zelená planéta. Chceme žiť v peknom a čistom prostredí, a preto robíme rôzne činnosti. Kreslíme plagáty, ktoré potom lepíme, aby ste si ich všetci všimli. Chceme, aby ste sa zapojili do zberu papiera. Zachránite tak veľkú časť prírody, našich lesov. Snažíme sa nazbierať čo najviac kilogramov starého papiera. Zatiaľ sa nám to celkom darí. Nazbierali sme už 789 kg papiera. Boli by sme radi, keby ste sa zapojili aj vy. Z Lega sme navrhovali stroje na vyčistenie nášho mesta od nečistôt. Skúsili sme recyklovať novinový papier. Vyšlo nám to. Dá sa aj strihať a kresliť po ňom. Zorganizovali sme brigády, aby sme vyčistili školský areál. Vyzbierali sme všetok odpad a ten sme vyhodili do kontajnerov. Odpad by sa nemal považovať v prírode! Doma sa snažíme šetriť vodou. Napísali sme zoznam, na čo všetko používame doma vodu. Všetci sme sa rozpísali. Bolo toho veľmi veľa. Snažíme sa miesto kúpania sprchovať. Dbáme na to, aby nám netiekla zbytočne voda, keď ju nepotrebujeme. V mesiaci november sme merali teplotu a pozorovali počasie. Zistili sme, že november bol veľmi teplý mesiac, v ktorom prevládalo zamračené počasie. Všetci si musíme našu prírodu vážiť a chrániť si ju. Chceme k tomu prispieť aj my. Preto vás prosíme, aby ste vyhadzovali plastový odpad, téglíky od jogurtov, fľaše od limonád Fanta a Sprite do pripravených krabíc. Tieto krabice budú umiestnené v triedach na 1. stupni. Dúfam, že sa zapojíte všetci, ktorí máte radi prírodu a záleží vám na nej.

S pozdravom vaši spolužiaci

Anketa - drogy

Jednou z páľčivých tém dnešnej doby sú drogy. Rozhodli sme sa urobiť anketu s cieľom zistiť informovanosť žiakov o týchto problémoch. Čím ďalej, tým viac nepľnoletých „detí“ sa stretlo a má skúsenosti nielen s ľahkými drogami, ale bohužiaľ, aj s tvrdými drogami. Vzhľadom na to sme sa rozhodli urobiť anketu na spôsob prieskumu týkajúceho sa našich žiakov. Zamerali sme sa na dve cieľové skupiny, a to na našich najstarších žiakov - deviatakov a na ôsmakov. Desiatim deviatakovi a desiatim ôsmakom sme položili šesť otázok. Výsledky prieskumu sú úplne anonymné, čím sme si dopomohli k pravdivosti odpovedí žiakov.

Otázky:

1. Myslíš si, že si dostatočne informovaný /á o nebezpečenstve všetkých drog ?
2. Poznáš osobne človeka závislého na tvrdých drogách ?
3. Vyskúšal /a si už niekedy cigarety, alkohol ?
4. Vyskúšal /a si niekedy marihuanu ?
5. Vyskúšal /a si už niekedy tvrdú drogu ?
6. Keby ti niekto ponúkal ponúkal tvrdú drogu, zobral /a by si si ju ?

Výsledky:

		ÁNO	NIE	NEVIEM
1.	9. ročník	30%	70%	0%
	8. ročník	30%	70%	0%
2.	9. ročník	30%	70%	0%
	8. ročník	30%	70%	0%
3.	9. ročník	100%	0%	0%
	8. ročník	100%	0%	0%
4.	9. ročník	40%	60%	0%
	8. ročník	30%	70%	0%
5.	9. ročník	0%	100%	0%
	8. ročník	0%	100%	0%
6.	9. ročník	0%	80%	20%
	8. ročník	0%	90%	10%

Z výsledkov sa dá vyčítať, že medzi deviatakmi a ôsmakmi nie je veľký rozdiel. Avšak zarážajúce je, že prevažná časť žiakov nie je dostatočne informovaná o drogách a ich následkoch. Ale aj keď nie sú informovaní, väčšina z nich by si tvrdú drogu nikdy nevzala, čo sa však nedá povedať o drogách ľahkých. Aj keď pokušenie je veľké, sme na 100% presvedčení, že naši žiaci mu nepodľahnú !

Spracovali: Michaela Hájková a Michal Starovič, 9. c

Slavomír Kňazovický

Pri príležitosti ukončenia letných olympijských hier 2000 v Sydney sa konala v Mestskom kultúrnom stredisku v Novom Meste nad Váhom beseda s rodákom z Nového Mesta nad Váhom, Slavomírom Kňazovickým.

Dozvedeli sme sa, že ukončil 9-ročnú povinnú dochádzku. Najskôr chodil na II. základnú školu, dnes kláštor a potom prestúpil na našu základnú školu. Jeho športová kariéra sa začala nastúpením na športovú školu do Trenčína. Ako sám povedal, jeho obľúbený predmet bola telesná výchova. Začínal atletikou. Venoval sa behu na dlhšie trate, šprintu a behu cez prekážky. Zúčastnil sa na celoslovenských pretekoch, ale nedosiahol dobré výsledky.

Ku kanoistike sa dostal cez priateľov. Prvýkrát pádloval v 17-tich rokoch. Tento šport sa mu zapáčil. V osemnástich dostal prvú loď. Poskytol nám aj niekoľko technických údajov. Napríklad: priemerná tréningová loď stojí od 30 do 100 tisíc korún. C1 váži 16 kg a C2 20 kg. Pre tých, ktorým sú tieto termíny neznáme: C1 je kajak pre jedného a C2 je dvojsedadlový kajak. Dĺžka je 5,2 m a šírka 75 cm. A ešte perlička. Na úvodný ceremoniál LOH 2000 v Sydney stál lístok v prepočte na Sk 41 000 korún.

Zo súkromia nám prezradil, že má dve deti. Syn má 4 a pol roka a dcéra 2 a pol roka. Žijú v Trenčíne. Jeho záľuby sú na sústreďeniach: počítač, internet, výpočtová technika a multimédiá. Keď je doma, venuje sa rodine. Počas sústreďení ju nevidí niekedy aj 5 týždňov. Deti vedú k športu, ale len pomocou hier. Myslí si, že je ešte priskoro, aby sa mu venovali cieľavedome.

Ďalej sme mu položili niekoľko otázok, na ktoré odpovedal takto:

Čo si myslíte o svojom umiestnení na 5. mieste?

„Nie som spokojný, že som sa umiestnil až na 5. mieste. Mám za sebou 3 olympiády. V Atlante som dosiahol 2. miesto a myslím si, že na prvé som nemal. Teraz som bol pripravený lepšie a mal som na viac. Trochu obviňujem aj zlé poveternostné podmienky. Nebol to len silný vietor, ale aj dosť veľké vlny.“

Ako ste sa cítili, keď ste niesli slovenskú vlajku?

„Táto pocta mi priniesla veľa zážitkov a pocitov. Najväčší pocit bol pocit zadosťučinenia. Bola to pre mňa veľká pocta, že som dostal prednosť pred ostatnými členmi výpravy. Bol som veľmi rád tomu, že som mohol viesť slovenskú výpravu.“

Mohli by ste nám povedať o svojom tréningu? Ako trénujete v zime?

„Tréning mám rozmanitý. Keď sa šport robí intenzívne, je dobrý. Môj týždenný harmonogram je nasledovný: V pondelok a utorok mám dvojfázový tréning, v stredu jednofázový, vo štvrtok a v piatok dvojfázový, v sobotu sa trénuje podľa situácie a nedeľu mám voľnú. Keď je v zime dobré počasie, trénujem na vode a keď jazerá zamrznú, nasleduje trenažér. Ale trenažér ani zďaleka nesimuluje pohyb pádla. Radšej chodím cez zimu do južnejších a teplejších krajín, lebo sú tam dobré podmienky.“

Ako ste sa cítili, keď ste prišli do cieľa a ako počas pretekov relaxujete ?

„Pred štartom som sa nebál, ani to nebola nejaká veľká tréma, ale bolo to isté napätie, predštartový stres. Treba sa snažiť tento stres utlmiť, ale mierny stres a napätie pomáha vyhecovať sa. To, že som prišiel do cieľa piaty, som si poriadne uvedomil až v šatni, keď som sa prezliekol. Bol som veľmi šťastný.

Čo sa týka relaxácie, počas pretekov je to viac relaxácia psychiky. Treba sa snažiť uvoľniť a nemyslieť na štart. Ja sa odreagovávam prácou s počítačom a čítaním.“

Čo si myslíte o slovenskej kanoistike ? Budú ešte nejakí Slavomírovia Kňazovickí ?

„V tomto období máme na Slovensku viac dobrých talentov. Ale jedna vec je tradícia a druhá podmienky. Dôležité je, aby bola pevná základňa, a základňa je vtedy, keď sú dobré výsledky. A znakom toho, že slovenská kanoistika je na dobrej ceste, je to, že získala na olympiáde 6 bodov.“

A nakoniec, čo by ste poradili mladým kanoistom ?

„Ja predovšetkým radím, aby boli cieľavedomí, vytrvalí, aby mali chuť a sebavedomie. Ale treba mať aj šťastie, no predovšetkým talent, ďalej je to rodina, no v neposlednom rade aj tréner. Keď všetko toto je, tak sa môže dosiahnuť aj vyšší cieľ. Ja prajem všetkým kanoistom veľa úspechov a aj toho športového šťastia.“

Ďakujeme Slavomírovi za odpovede na otázky a prajeme mu veľa zdravia, šťastia v ďalšej kariére, a aby naďalej tak krásne reprezentoval Slovensko, ale aj naše mesto.

Michal Starovič, 9. c

Zábava

Z knihy rekordov

Najdlhšie nechty:

Frances Redmondová má najdlhšie nechty v USA. Za dvanásť rokov vyrástli do dĺžky 48 cm. Najdlhšie nechty na svete však má Šúdhak Čilál z Indie, ktorý si ich naposledy strihal v roku 1952. Koncom roku 1997 mal nechty dlhé 1,4 m.

Najtenšie hodinky:

1.septembra 1997 švajčiarsky výrobca hodínok vyrobil hodinky Swatch Skin, ktoré majú umelohmotný remienok hrúbky papiera. Strojček je umiestnený v púzdre vysokom iba 3,9mm. Hodinky sú vodotesné a možno sa s nimi potápať do hĺbky 30m.

Najdlhšie manželstvo:

Paul a Mary O'Nesovi sa zobrali v roku 1912 v Pensylvánii. Teraz majú 101 a 93 rokov. V roku 1998 oslávili 80. výročie sobáša. Ich manželstvo možno spočíva v tom, že nikdy neslávili sviatok zamilovaných.

Gillette, vynálezca žiletky:

Nebyť vynálezcu Američana Kinga Campa Gillette, muži by sa ďalej holili staromódny britvami. Gillette si jedného rána roku 1895 pri holení uvedomil, že klasická britva s dlhým ostrím nie je ani účinná, ani bezpečná. Azda by sa dala vyrobiť britva, ktorá by sa nikdy nemusela ostriť, mala vhodnú veľkosť a bola dosť lacná, aby sa po opotrebovaní mohla vyhodiť, hovoril Gillette. V spolupráci s ing. Williamom Nickersonom zdokonalil žiletku s dvojitým ostrím, určenú do špeciálneho držiaka s rukoväťou a nastaviteľnou hornou časťou. Gillette založil firmu Safety Razor CO. A roku 1901 si žiletku dal patentovať.

Prečo sa do zmrzliny pridávajú riasy:

Riasy môžeme nájsť v rôznych druhoch jedál. Sú aj v zmrzline. Z rias sa získavajú prísady nazývané algináty a karagény, ktoré sa do zmrzliny pridávajú ako stabilizátory, aby zabránili jej hrudkovateniu v mrazničke. Stabilizátory spomaľujú rast kryštálikov ľadu a vytvoria ochrannú vrstvu a zmrzlina zostane ďalej vláčna. Aby boli algináty a karagény účinnejšie, kým sa pridávajú do zmrzliny, miešajú sa s ďalšími zlúčeninami. Obsah stabilizátorov v zmrzline je 1,2 hmotnostného percenta.

Najdlhšie vlasy:

He Saelo je jeden z tých, ktorí hovoria, že majú najdlhšie vlasy na svete. Tento domorodec z Thajska si vlasy nestrihal 70 rokov a má ich dlhé 5,15 m. V tejto časti Thajska je prirodzené, keď muži nosia veľmi dlhé vlasy.

Z. Balážová, 8.c

Zimný horoskop

Baran: /21.3-20.4./ V školských záležitostiach sa vám bude dariť. Kamarátske vzťahy medzi spolužiakmi sa napravia vďaka príchodu jedného spolužiaka do školy. Ak vás čaká písomná práca, niet príčin na strach. Ak ste dobre pripravení, tréna sa stratí vo chvíli, keď dostanete otázku. Nepokúšajte sa v škole presadiť svoje názory, pozornosť spolužiakov je sústredená na iné veci, vás si však nikto nebude veľmi vsímať.

Býk: /1.4-21.5./ Tento mesiac sa asi nevyhnete dost' závažným konfliktom so spolupracovníkmi. Vyhrotí sa to až na úroveň triedneho učiteľa, ktorý bude nútený riešiť otázku veľmi radikálne. Nemáte veľké vyhliadky, že sa to vyrieši vo váš prospech. Hoci ste fyzicky na vyučovaní, vaše druhé ja je skôr niekde inde. Prívetmi zatúžite byť už pri vianočnom stromčeku.

Blížnec: /22.5-21.6./ v škole sa veľmi nežeňte do skúšania, pokiaľ ste si vedomosťami nie celkom istí. Pracujte v obvyklom tempe a vždy sa ponáhľajte domov. Čo môžeš spraviť dnes, neodkladaj na zajtra! Tohto sa stále neodbytné držte. Ak by ste si náhodou povedali: „Aj zajtra je deň“, pani Náhoda sa na vás kruto vypomstí!

Rak: /22.6-22.7./ Milý Ráčik. Bohužiaľ, tvoje jazero zamrzne. Ba čo viac, tvoji spolužiaci ti po ňom začnú jazdiť na korčuliach. Nenechaj sa znervózniť dotieravými spolupracovníkmi, ktorí sa nad teba budú vyvyšovať lepšími známami. Vyslobodíť ťa môže iba rybár, ktorý vyseká do ľadu diery. A твоjim rybárom je tvoja snaha učiť sa a dobrá rada učiteľa.

Lev: /23.7-23.8./ Lev, tebe zima a sneh neprospeje. Strasie ťa zima a naježí sa ti hriva. Táto hriva ťa uzavrie a neotvorí ťa ani slová učiteľov a blízkych. Pre unaveného leva je najlepší zimný spánok. Ale nieže zaspíš na hodinách. Ak sa ale umiestniš v škole k radiátoru a začneš si vážiť trochu tepla- pána školníka(v okruhu blízkych nazývaného aj Boris)- nálada ti stúpne, ba aj známky budú mať nižšiu číselnú hodnotu. Pozor! U levov je samozrejmosťou chrípka.

Panna: /24.8.-23.9./ Keby sa zima nevolala zima, určite by sa volala Panna. Panny budú superaktívne vo všetkých smeroch. V zime rozkvitnú ako vianočné kaktusy a o prospechu nebudem ani hovoriť. Nuž škoda len toho, že nie je známka nula. Učiteľ by sa musel veľmi snažiť, aby na vašej práci našiel chybu.

Váhy: /24.9.-23.10./ Hej, Váhy, rýchlo sa vycentrujte, lebo kapry už čakajú. Ale pozor! Nevážte svojich blízkych. Vaše záväžia obzvlášť oľávejú nekritickými kilami v čase Vianoc. Napravte si svoje správanie skôr, ako začnete kritizovať chyby ostatných.

Škorpión: /24.10.-22.11./ Škorpión by mal radšej na zimu zaliezt' do akvária. Ale nesmie si zabudnúť vziať so sebou peknú škorpiónku. Lebo by mu mohlo ostať jednak smutno, ale hlavne zima. Všetko učivo budeš mať v malíčku, teda v tvojom prípade v klepete. Daj si pozor, aby si nikoho neuštipol. To by potom nemalo dobrý koniec.

Strelec: /23.11.-21.12./ Letná sezóna dávno skončila, ale zbraň nenechaj nenabitú. O chvíľu začne zimná a to bude správna show. Len aby si nezasiahol spolužiaka! To by sa proti tebe otočila chrbtom celá trieda. Prípadný zásah môžeš odčiniť iba milým a láskavým slovom. Do žiackej ti učiteľa natriefajú jednotky iba vtedy, ak si ich naozaj zaslúžiš. Nesnaž sa získať známku podvodom. To by bolo pytliactvo.

Kozorožec: /22.12.- 20.1./ Kozorožec je na snehu ako doma. Ale musíš si dať pozor, aby si sa v škole nepotkol, lebo vieš, ako sa hovorí: Aj kôň má štyri nohy, a predsa sa potkne. Preto sa učť, učť, učť, ale pred hodinou si vždy všetko zopakovať. A nenaháňať sa s ostatnými. Len málokto sa postaví proti svojim parohom. Budeš hviezdou triedy- hotový vodca.

Vodnár: /21.1.-19.2./ Vodnár sa v zime zmení na Poseidóna. V triede rozpúta svoje vlny a nebudú to vlny lásky. Stratíš nadobudnutý rešpekt a spolužiaci sa proti tebe postaví. A so známami to pôjde od jednotky k päťke. Všetky prekážky zmiznú, ak sa upokojíš a zmeníš sa na rozvážneho Dia. Potom sa všetko vráti do starých koľají a v triede bude panovať božský pokoj mora.

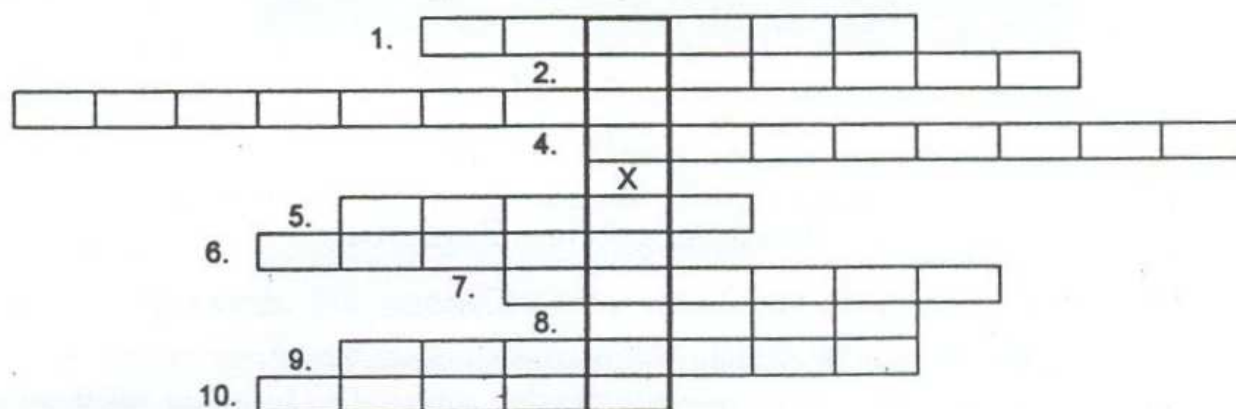
Ryby: /20.2-20.3./ O rybách platí to isté, čo aj o Rakovi. Skúste sa zbližiť, milé Ryby a Raci. Možno skôr aj sami rozlámte ľady. Pre ryby bude zima pokojná, všetko bude v norme, dokonca aj zdravie bude v poriadku. No mohli by ste sa, ryby zlaté, pozrieť častejšie do kníh. Polrok je tu a známky sú ako dúha (pestré). Tak aby ste náhodou neskončili v polročnej sieti.

Horoskop zostavil Aurel Zelko, 9.b

Za pravdivosť horoskopu neručíme!

KRÍŽOVKA

Ak budete dosť šikovní a bystrí, podarí sa vám v tajničke vylištiť básnické meno básnika, ktorý žil na sklonku života v Piešťanoch.

1. Žiacka ...
2. Miesto bez vzduchu
3. Najobľúbenejšia známka školáka
4. 11. mesiac v roku
5. Najmenej obľúbená známka školáka
6. Vianočná ryba
7. 1. mesiac v roku
8. Stojíš ako soľný ...
9. Demänovská ...
10. Náš západný sused

Aurel Zelko, 9. b

Dominik Štubňa – Zámostský

Meno Dominika Štubňu – Zámostského všetci poznáme. Jeho poézia, poviedky i povesti pre deti a mládež sú súčasťou mladosti a nielen staršej generácie. Jeho tvorba sa vyznačuje láskavým humorom, láskou k prírode i k ľudom. Literárny jazyk je kultivovaný, prístupný detskej duši. Viaceré diela sa zaradili v 50. a 60. rokoch medzi najčítanejšie knihy slovenskej mládeže napr. Príhody od Hrona alebo Lesný rozhlas, ktorý je výberom z jeho poézie. 20. decembra si pripomíname 95. výročie narodenia a 21. decembra 30. výročie úmrtia spisovateľa a učiteľa. Mnohí z Vás iste neviete, že v rokoch 1947 – 1964 pôsobil v Novom Meste nad Váhom a z toho v rokoch 1961 – 1964 na našej škole. Nezabudnite sa pristaviť v týchto sviatočných dňoch pri jeho hrobe na našom cintoríne a pokloniť sa jeho pamiatke.

Vianočný stromček

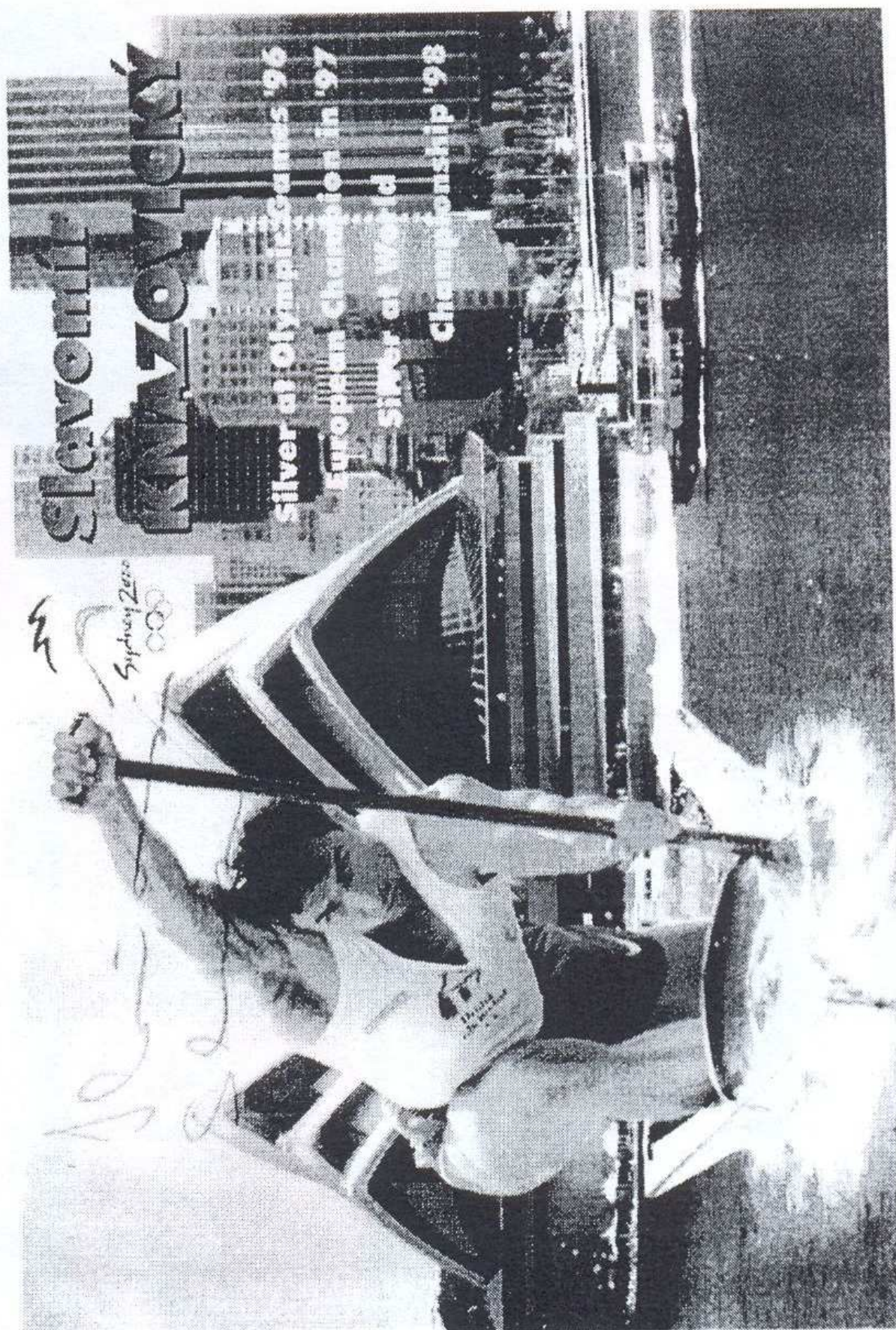
Na Štedrý deň u nás všetko od rána akoby bolo bývalo opradené nevšedným čarom. Všetko bolo akési neobyčajné posvätné a zvláštne. Všetci sme mali roboty vyše hlavy, ale každému išla od ruky, ako nikdy. Nik sa neškriepil, nik neodvrával, ale robil, čo mu prišlo pod ruky.

Mama sa zvyčajne vrtala v pitvore okolo pece. Pitvor bol plný šteklivej vône z koláčov i z húb, ktoré sa varili v hlinenom hrnci na ohnisku. Starší bratia sa zväčša zdržovali vonku, odmetali na dvore sneh alebo sa kútili v drevárni okolo dreva. No ja, ako najmladší, motal som sa okolo tatu v izbe, lebo v pitvore by som bol iba zavadzal. Ale aj v izbe bolo roboty dosť. Bolo treba postaviť a vyzdobiť stromček. A to vždy bola tatova robota. Najprv sme stromček mávali zavesený nad stolom na povale, ale neskôr sme ho už stavali na podstavec do kúta izby. No nepamätám si, vari iba keď som bol celkom malý, že by som nebol býval prítomný pri zdobení stromčeka. Pomáhal som, ako som vedel.

A robota to bola pre mňa ako stvorená. Najprv som si ozdoby potriedil, potom som na ne pouväzoval nite, tatovi podával a zavše i vešal. Pravda, ozdoby sme nemávali, ako bývajú dnes. Zväčša len také, čo sme si sami spravili. Na stromček sme vešali jabĺčka, orechy, z kvaky a z mrkvy zhotovené srdiečka, hviezdičky, krížiky, papierové reťaze a rozličné farebné pozlátko. Ale i z takéhoto skromného stromčeka som mal nesmiernu radosť, istotne väčšiu ako deti, ktoré mávali nádherné stromčeky s ozdobami od výmyslu sveta, so zlatými guľami, čokoládou a cukríkmi. Okrem toho sme na stromčeku mávali aj svätotjánsky chlieb, figy, medovníky, ozdoby z oplátok a krútené farebné sviečocky. Obyčajne medovník, ktorý znázorňoval husára na koni, bol môj. Ale z medovníkov som nemal toľko radosti, ako by sa bolo dalo očakávať. Hneď prvé dni po sviatkoch ma obyčajne veľmi mrzeli. Sotva sme prestali v izbe kúriť, odvlhli a v noci radom pokväčkali zo stromčeka na zem. Ale ani na darčeky sme nezabudli. Každý si pod jedličkou našiel to, čo najnutnejšie potreboval.

O B S A H

Naša škola bude mať 40 rokov - 2.časť	1
Návrat do minulosti	2
Pohľad do minulosti	2
Host na nemčine	4
Moje prvé kontakty s nemčinou	4
Víkend s nemčinou	5
Diana	6
Môj sused	7
Izba číslo trinásť	8
Pozostatky nemčiny v našom jazyku	8
Rozprávka o Margaréte	10
O smutnom hrnci	10
Vianočný pozdrav	10
Povianočná nálada	11
Vianoce. Svätý Mikuláš. Mikuláš	12
Poézia na každý deň	13
Náručie. Kľúč. Školský rok	14
Posledné okamihy	15
Matematika a čo ďalej? Na slovíčko ...	16
Lego - krúžok	18
List deťom	19
Anketa - drogy	20
Šport: Slavomír Kňazovický	21
Zábava: Z knihy rekordov	22
Zimný horoskop	23
Krížovka	25
Dominik Štubňa - Zámostský	26

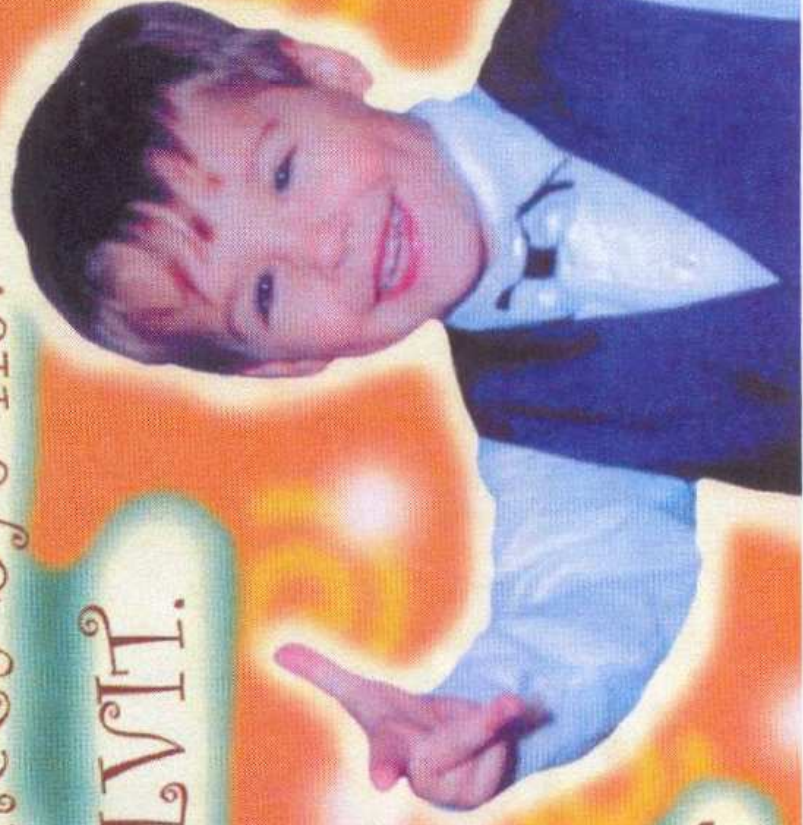

Emúľal by som, nemám čo,
ďaťeže mŕ voľáčo.

Chceš byť zdravý, chceš byť fit?
Emúľaj teda len SALVIT.

SALVIT C

Pastilky s obsahom vitamínu C.

SALVIAFARM Mnešická 11, 915 01 Nové Mesto nad Váhom
tel., fax: 0834 - 7710 087